

DE GENEALOGIE VAN DE VERSUFFING IN 1585

Hugo Lambrechts-Augustijns

Juan Pérez de Moya (1513-1596) schreef in zijn handboek *Philosofia Secreta de la Gentilidad* (1585) een genealogie *De la descendencia de los Modorros*¹.

In onze geruïneerde gewesten van die periode was de economische activiteit herleid tot overleven. Op 27 augustus 1585 bezet Alexander Farnese Antwerpen. We geven in vertaling de tekst van de genealogie weer².

“Men zegt dat de Verloren Tijd huwde met de Onwetendheid. Zij kregen een zoon, genaamd Ik dacht dat. Deze huwde met de Jeugd. Zij kregen de volgende kinderen: Ik wist niet, Ik dacht niet, Het is me ontgaan, en Wie had dat gedacht.

Wie had dat gedacht huwde de Onachtzaamheid, en zij kregen de kinderen: Het is goed zo, We doen het morgen, Tijd zat, Er komt nog wel een gelegenheid.

Tijd zat huwde de edele vrouwe Ik dacht niet. Ze kregen de kinderen: Ik stond er niet bij stil, Ik weet wat ik zeg, Ik laat me niet bedotten, Maak je geen zorgen, Dat neem ik op mij.

Ik weet wat ik zeg huwde de IJdelheid en zij kregen de volgende kinderen: Graag of niet, Ik zal mijn zin krijgen, Ik verlang respect, Het zal aan niets ontbreken.

Het zal aan niets ontbreken huwde met Ik verlang respect. Zij kregen de kinderen: Laten wij ons ontspannen en Tegenspoed.

De laatste huwde met Weinig hersenen, en zij kregen de kinderen: Fraai is dat, Wat gaat hem dat aan, Het lijkt mij, Het is niet mogelijk, Zeg maar niets meer, Je sterft maar eens, Ik zal mijn zin krijgen, De toekomst zal het uitwijzen, U zult wel zien, Met vastbeslotenheid, De raad is overbodig, Al slaan ze me dood, Wat ze ook zeggen, Koste wat het kost, Wat maal ik erom, Van honger zullen we niet sterven, Het is geen ramp maar een zegen.

Ik verlang respect, werd weduwnaar en huwde voor de tweede maal, nu met de Domheid. Toen het gehele erfdeel was verkwist, zei de een tegen de andere: ‘Heb geduld, wij zullen een lening sluiten, zodat wij dit jaar een plezierig leven zullen leiden, en God zal zorgen voor het volgend jaar.’ En geadviseerd door Het zal nergens aan ontbreken, is dat hetgeen zij deden. Toen zij na het verstrijken van de termijn geen geld hadden om de rente te betalen, leidde Waan ze in het gevang. God schenkt vergiffenis bracht ze bezoek. De Armoede bracht ze naar het gasthuis waar uiteindelijk de macht stierf van Ik verlang respect en Het is me ontgaan. Men begroef ze met hun overgrootmoeder de Domheid. Zij lieten vele kinderen en kleinkinderen na, verspreid over de gehele wereld.

Dit verhaal verklaart ons waar de onachtzamen, de sufferds en de onbezonnen vandaan komen, die geen raad aannemen, die zich laten leiden door hun waanbeelden, die hun leven richten naar de dag van vandaag zonder acht te slaan op hun eind, en op wat gaat komen.”

We melden U met vreugde de geboorte in 2007 van het kindje Neen.

¹ Modorra betekent verdoving, versuffing.

² Volgens Matthijs van Boxsel in *De encyclopedie van de domheid*, Amsterdam, 1999, pp. 100-101.